

Люди Як Кораблі

Antytila (Антитіла)

Я не твій брат, ти не сестра моя
Ніколи не розкажуй мені, хто
І в чому є винен на нашій землі
Люди, як кораблі
Кожен пливе, поки хвиля несе
І поки глибока вода
Глибока і темна до самого дна
До самого, самого дна

На глибині, зустрічаються всі
Так ніби в морі місця нема (а)
І труться бортами, аж стогне земля
Від зависті, підлості й зла
Хтось не доплив, бо йому допомгли
Набрати повні трюми води (ей)
Постати героями тої війни
Дуже стати хотіли вони

А до берега тихо хвилі несуть
Поранені душі живих кораблів
А від берега знову в море ідуть
Ті, хто вірив і правду знати хотів

Наш океан, знає більше ніж ми
Секрети всі у нього на дні (ей)
А ми ходим зверху – великі й малі
Люди, як кораблі
Гордо пливе, і не вірить ніхто
Що ним зацікавилось зло (о)
І серед вітрів ми не чуем щурів
Які прогризають нам дно

А до берега тихо хвилі несуть
Поранені душі живих кораблів
А від берега знову в море ідуть
Ті, хто вірив і правду знати хотів

А до берега тихо хвилі несуть
Поранені душі живих кораблів
А від берега знову в море ідуть
Ті, хто вірив і правду знати хотів